

Tóth Gyula a pólóról és eredeti szakmájáról

IMRE PÉTER

2010.08.03. 09:24

Szentes - A szentesi Tóth Gyulát sokan vízilabdásként és edzőként ismerik. Mi most a szakmájáról kérdeztük. A nyugdíjas állatorvos ma már csak a barátai házi kedvenceit kezeli.

Tóth Gyula 70 évvel ezelőtt Budapesten született. Mivel szülei vidékről származtak, a nyarakat a nagyszülőknél töltötte, imádta az állatokat, ezért már 4 évesen eldöntötte: állatorvos lesz. Kitartott elhatározása mellett, bár az egyetemi stúdiumokat nehezen bírta összeegyeztetni másik nagy szerelmével, a vízilabdával. Volt, aki azt tanácsolta: függessze fel a tanulmányait, s akkor reális esélye lehet a mexikóvárosi olimpiai részvételre.

- Az állatorvosi hivatást is nagyon komolyan gondoltam - mondta Tóth Gyula -, ezért is igazoltam 1973-ban az OB I-be frissen feljutó Szenteshez, mert ott állatorvosi állást ígértek. Először a helyi állatkórházban, később körzeti állatorvosként. Belecsöppentem egy száj- és körömfájásjárványba, reggeltől estig jártuk a tanyákat, és oltottuk a disznókat. Nagyon igyekeztem, naponta mintegy 600 sertést oltottam be, míg a kollégák általában 400-at. Talán ennek is köszönhető, hogy három hónap után körzeti állatorvos lettem.

A Szentes környéki tanyavilágot kapta, májustól szeptemberig hajnali fél 4-től este 10-ig dolgozott, ebbe a pólóedzések - játékosként, majd 1977-től trénerként - is belefértek. Főnökei, a megyei főállatorvosok, Szabó János és Szigeti Sándor végig segítettek, a hétvégeken, a meccsek időpontjában a kollégákkal egyeztetve gondoskodtak a helyettesítéséről. Később ő is kirendeltségvezető lett Szentesen.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Tóth Gyula életét végigkíséri a póló.
Fotó: Karnok Csaba

2007-ben nyugdíjba ment. A több mint három évtizedben sok emlékezetes sztori esett meg vele. - Vasárnap hívtak szarvasmarhaelléshez, ránézésre megmondtam: két borjú lesz. Jót nevettek a gazdák, de az első után kihúztam a másodikat is. Kudarc is akadt: egy nagyon beteg papagájt hoztak a rendelésemre, hiába oltottam be, próbáltam kezelni, a kezem között múlt ki. A családnak adtam pénzt, hogy vegyenek másikat.

Tóth Gyulának három gyermeke született, Gyula, Noémi és Gabriella, utóbbi kettő világszínvonalon pólózott, mindent megnyert. A családi hagyományokat az unokák is folytatják. - A Tóth Gyula név fennmarad a vízilabdában, a fiam trénerkedik, az ő fia - aki szintén Gyula - pedig már játszik. Noémi ikrei szintén pólóznak.

A legendás edző nem szakadt el a sportágtól, kijár az uszodába, bár vallja: már a fiataloknak kell dolgozniuk. Állatorvosként barátainak nem tud nemet mondani, és szívességből kezeli a házi kedvenceiket.

Sportos névjegy

Tóth Gyula játékosként 17 évet szerepelt a vízilabda OB I-ben, kétszer volt gólkirály, ötször válogatott, Gyarmati Dezsővel és Kárpáti Györggyel is játszott együtt. Edzőként a szentesi férfiakkal bajnoki ezüstöt szerzett, Magyar Népköztársasági Kupát nyert; a lányokkal 10 bajnoki cím, kupasiker és BEK-győzelem a mérföldkő.

Szövetségi kapitányként Európa- és világbajnoki aranyat nyert a női válogatottal.
2007-ben a Magyar Köztársaság Arany érdemkeresztjét vehette át.